

BOLSJEVIK

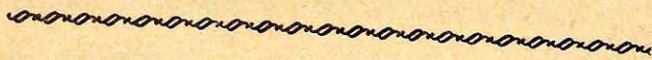
DISKUSJONSBLADET TIL

RÖD UNGDOM Nr. 5. 1975

Bildet: En del av arbeiderne rett etter at de hadde fått skriftlig beskjed om at de var oppsagte

Nei til politiske oppsigelser!

innhold

Sommerleir.....	S. 3
Rekruttering.....	S. 7
Styrk sommararbeidet.....	S. 10
Sommerkontigent.....	S. 13
Valget.....	S. 14
Proletariseringa.....	S. 18
FRA SENTRALSTYRET:	
Om faglig arbeid.....	S. 20
Innkalt til militærtjeneste i juli?..	S. 25
Indokina.....	S. 26
Kampen ved Hammerverket.....	S. 28
Kjemp mot feminismen.....	S. 29
Laget vårt.....	S. 31
Mer debatt!.....	S. 32

sommerleir !

Situasjonen i sommerleirmobiliseringa er ikke bra nok..

Målsetting vi stilte til 1. mai er ikke oppfylt. Den eksterne mobiliseringa er kommet svært kort endel steder. Dette betyr ikke at situasjonen er helsvart. En del lag har påmeldt nær 100% av medlemmene og begynt mobiliseringa av våre sympatisører. Hvis alle medlemmer kaster seg ut i kampen med Röd Ungdoms hovedoppgave, sommerleir mobiliseringa, kan vi ennå nå målsettinga: store, vellykka sommerleire som bringer det kommunistiske ungdomsforbundet mange skritt framover.

POLITISK MOBILISERING

Den viktigste metoden i mobiliseringa, er disusjoner med folk om leirenes store betydning. Folk må forstå hvorfor det er viktig å dra

på leir. Vi må tålmodig forklare hvordan disusjoner om "Reaksjonen i Norge" og "kampen mot de to supermaktene" vil styrke Röd Ungdoms lagas og den enkelte kamerays evne til å gå i spissen for utviklinga av klassekampen. Vi må forklare at politikken og det kollektive livet på leirene vil være en inspirasjon i året som kommer.

Hvorfor er så diskusjonen og skoleling på "Kampen mot de to supermaktene" viktig.

Lenin sa at kapitalisme og imperialismisme alltid vil føre til krig. Så lenge som imperialismen består, vil de største imperialistlandene igjen og igjen i takt med skjerpninga av motsigelsene mellom dem, starte kriger for å omfordele verden.

Dette århundret har rivaliseringa mellom de største imperialistland-

ene ført til to verdenskriger. Igjen lever vi i en førkrigsperiode. Supermaktene USA og Sovjet ruster opp i en hastighet og i et omfang som stiller Hitler-Tysklands opprusting helt i skyggen. Den økonomiske krisa rammer dem, i første omgang særlig i USA, med full styrke. Samtidig blir supermaktens allbrom stadig mindre. frigjøringa av Vietnam og Kambodsja er en mektig inspirasjon og et viktig eksempel i folkenes kamp mot imperialismen og aggresjon. Protonen mot supermaktene styrkes. Dette gjør USA og Sovjet enda mer desperate.

Derfor øker faren for verdenskrig for hver dag som går.

Norge ligger i skuddfeltet mellom de to supermaktene. USA står allerede i landet og bruker NATO-apparatet til å øve seg i kupp mot det norske folket. Sovjet har flere ganger øvet seg i landgang på Finnmarkskysten. For kort tid siden holdt de en svar flåteøvelse i Norskehavet. Norges sjölråderett er trua fra to kanter, og ved en krig vil vi sannsynligvis bli en slagmark for kampen mellom de to supermaktene.

I Norge er det bare den kommunistiske bevegelsen som peker på faren for en 3:verdenskrig. Det er bare vi som er i stand til å reise den norske ungdommen til kamp mot krigen, til kamp mot de to supermaktene.

Dette legger et stort ansvar på Röd Ungdoms skuldre. Sommerleirene vil sette oss bedre i sta-

nd til å ta fatt på og løse denne oppgaven.

KRIGSFARE OG FASCISTISKE PROVOKASJONER

I et tidligere nummer av Bolsjevik står det en begrunnelse for hvorfor diskusjonen om "Reaksjonen i Norge" er viktig: Bare siden da har det skjedd mange ting som ytterligere aktualiserer dette emnet. Den reaksjonære offensiven vrir seg på stadig flere områder. De politiske oppsigelsene på arbeidsplassene blir flere, nå sät på Hamnerverk i Stavanger. Nazistiske og fascistiske grupper dukker opp flere steder i landet. I mai kasta de lågass-bomber i Oslo. I Volda satte de biler midt i veien for å hindre demonstrasjonstoget. På Jessheim blei fosfor-rövk bomber kasta mot toget. I forbindelse med seirene i Indokina setter borgerpressa i gang en anti-kommunistisk hetskampanje i verste McCarthy-stil, sprer lögnen om millioner som flykter fra "Vietcong" osv. Vi må möte den reaksjonære offensiven på en ^{korrekt} ~~konkret~~ måte. NKP og NKU klarte aldri å bekjempe anti-kommunismen og blei kjört på defensiven. En slik skjebne ønsker ikke vi !

Vi må ha kunnskap om våre fienders styrke og politikk. Vi må på sommerleirene bl.a. ta opp historiske lærdommer fra kampen mot fascismen i mellomkrigsåra, og analysa av fascismens klassegrunnlag og stilling i Norge

MANGE PÅ LEIR STYRKER KLASSEKAMPEN.

Men det er ikke nok bare å ha en

riktig linje i kampen mot de to supermaktene og den hjemlige reaksjon. Skal politikken vår få noen oppslutning, er det nødven dig med mange folk som setter den ut i livet.

Det er klart for alle at et lag hvor bare 50% av medlemmene har vært på leir, ikke skikkelig vil være i stand til å reise denne kampen. Det er alvorlig, og vil vekke Rød Ungdoms innflyteles ungdomsmassene.

Som kommunister bør vi derfor se det som en plikt å dra på sommerleir, på samme måte som vi ser det som en revolusjonær plikt å drive I-mai arbeid.

Som kommunister bør vi under ordne vår e private interesser for sommeren, bevegelsen og ungdommens behov for mange gode skolerle revolusjonære som kan reise den kampen vi er nødt til å reise.

Alle medlemmer må ta kamp

med hverandere og seg sjølf for at denne målsettinga skal bli oppfylt.

MELD DERE PÅ NÅ.

Lag og medlemmer som enda ikke har meldt seg på, har for det første brutt ett vedtak. Det er svært alvorlig i seg sjøl. For det andre gjør den seime påmeldinga det vanskeligere for de som skal arrangere leirene, å planlegge det tekniske opplegga skikkelig.

For det tredje gjør det det vanskeligere å mobilisere andre dersom en sjøl ikke er påmeldt.

Påmeldingsavgiften må også betales så raskt som mulig, slik at arrangørene slipper å ta opp banklån for å finansiere innkjöp o.l.

Men-det viktigste er at folk melder seg på nå. Det er ikke noe holdbart argument å si at dem

ikke har planlagt ferien skikkelig enda. Ferien skal planlegges utifra at en skal på leir.

Ekstern mobilisering..

I første omgang er det viktigst at medlemmene melder seg på. Men det er ingen tid å miste i arbeidet med å få uorganiserte på leir.. Skolem slutter, folk blir vanskeligere å få tak i, folk gjør seg opp ferie planer o.l.

Mobiliseringa må konsentreres om sympatisører av Röd Ungdom.

Folk som går på sirkler, I-mai aktivister, folk vi kjenner som gikk i tog o.l. Alle medlemmer må kaste seg ut i kampen for å få mange uorganiserte på leir i år.. Vi må være forberedte på å føre politisk kamp med sympatisørene, forklare dem at Röd Ungdoms sommerleire vil bli av stor betydning for klassekampen blant ungdommen, forklare dem hvorfor vi tar opp de hoved1-

diskusjonene, hvordan leirene fungerer som et revolusjonært kollektiv osv.

Ved å ta opp slike diskusjoner med alle våre nære sympatisører vil vi oppnå et bedre resultat enn om vi hadde satt på massepropaganda i sommerleirmobiliseringa.

Alle medlemmer må ta opp sommerleiren med venner og bekjente. Mange uorganiserte på leir betyr utfra erfaring flere medlemmer i Röd Ungdom. Det er klart at et lag som har mobilisert mange medlemmer og uorganiserte på leir vil stå svært mye sterkere når arbeidet tar til igjen til høsten. Et lag som ikke klarer å mobilisere noen uorganiserte, har gjort en svært dårlig jobb.

TA ET FAST GREP OM HOVED OPPGAVA-KAST KREFTENE INN I SOMMERLEIRMOBILISERINGA.

FRAM FOR STORE, VELLYKKA SOMMERLEIRE. OK-ansvarlig

NEI DA.

—SÅ MYE BEHØVER DU IKKE TA MED DEG. HUSK AT DET VARER BARE EN UKE!

HELT NØDVENDIGE TING ER: TANNBØRSTE, SOVEPOSE, LUFTMADRASS (NOEN AVISER KAN TIL NØD GJØRE SAMME NYTTEN), REGNTØY, PENGER TIL TØRRMAT (DET ER BUTIKK PÅ ALLE LEIRENE) (MIDDAGEN ER INNBeregNET I LEIRAVGIFTA).

HVIS DU HAR TELT, MÅ DU TA MED DET. GJERNE OGSÅ KAFFEKJEL, PRIMUS, BADEKLÆR, MYGGOLJE, PAPIR OG BLYANT — OG IKKE MINST: MUSIKK-INSTRUMENT (ELLER NOE ANNET Å SPELLE PÅ).

REKRUTTERING

VI MÅ BLI FLERE!

Vi har nå gjennomført en seierrik 1-mai. Vi har stått i spissen for skolestreikene og støttearbeidet til de indo-kinesiske folkenes frigjøringskamp. Vi klarer m. a. o. å ta på oss oppgaven med å gripe ledelsen på de absolutte mest sentrale områdene som klassekampen stiller. Enkelte kamerater slår seg til ro med dette og er fornøyde. Dette er en ytterst skadelig holdning. Vi har tatt på oss oppgaven å vinne ungdommen for den sosialistiske revolusjonen. Vi veit at det er bare Rød Ungdom under ledelse av AKP(m-l) som kan klare dette. Men vi må bli atskillig flere. Enkelte kamerater forstår ikke dette. De forstår ikke at revolusjonen er "millionmassenes sak".

EIN FEILAKTIG LINJE FOR REKRUTTERING.

I forrige nr. av Bolsjevik sto det en artikkel som i all hovedsak var bra, men den inneholdt en meget viktig feil. Det stod: "3. Sympatisørene må trekkes med på enkelte utvida lagsmøter. Det vil styrke diskusjonene og gjennomføringa av arbeidssamtidig vil folka få bedre kjennskap

til Rød Ungdom." Dette er uttrykk for en feilaktig holdning til rekruttering.

For det første bryter dette med prinsippet om den demokratiske sentralismen. Vi i Rød Ungdom ønsker å diskutere fritt innad i organisasjonen, ta opp de motsigelsene vi har og ting vi er usikre på for gjennom diskusjon å komme fram til enhet. Utad ønsker vi å opptre enhetlig, nettopp fordi det er dette som kan gi oss den mest mulige effektive ledelsen av ungdommens kamp. Opptreer vi ikke enhetlig, svekker vi muligheten for ei riktig politisk linje vil seire. Dette er arbeiderklassens ^{organisasjons-} ~~kamp~~form jfr. streike i høst. Hvis vi trekker med sympatisører på våre lagsmøter, kan vi ikke lenger diskutere sakene fritt. Sympatisørene er jo ikke medlemmer, og er dermed ikke underlagt organisasjonens vedtekter.

For det andre vil ei slik linje utviske forskjellen på medlemmer og ikke-medlemmer i organisasjonen. Vi som er med i Rød Ungdom ønsker å tjene ungdommen. Vi veit at vi gjør dette best ved å være organisert, betale kontigent, delta i det praktiske arbeid-

et, delta i å utvikle politikken. Vi er stolte over å være med i Rød Ungdom og vi arbeider for best mulig å utføre, de plikter og rettigheter vi har. En sympatisør som ikke vil melde seg inn har ikke forstått nødvendigheten av kommunistisk organisering. Derfor har vedkommende borgerlige feil som vi må ta opp og diskutere. Vi må bekjempe de feila som han har. Gjør vi det ved å invitere han på våre lagsmøter? Det vil jo si at han kan delta i lagets arbeid helt etter eget ønske, ta seg fri når man lyster osv. Vi bygger derfor opp

under de borgerlige feila istedet for å bekjempe dem. Med denne linja bryter vi m.a.o. prinsippet om demokratisk sentralisme og prinsippet om nødvendigheten av kommunistisk organisering. Derfor representerer denne ideen en revisionistisk avik som vi må bekjempe.

STYRK DEN IDEOLOGISKE KAMPEN

Bare gjennom å styrke den ideologiske kampen med sympatisørenes feil kan vi rekruttere flere. Den linja vi har kritisert tidligere i artikkelen representerer unnfallenhet overfor sympatisørenes feil. Når vi ikke tar opp kampen mot sympatisørenes feil, men bare jatter med, er dette et uttrykk for en liberalistisk holdning, der hensynet til det lettvinne og det behagelige settes over det ideologiske kamp. Hvis vi tenker på hvordan vi sjøfl har blitt medlemmer, er det jo nettopp at kameratene har diskutert med oss, har kritisert oss, og "Slåss" mot de borgerlige ideene våre. Dette er også den riktige veien å gå i rekrutteringsarbeidet. Vi korrigerer ikke sympatisørenes feil hvis de aldri blir tatt opp og diskutert. Sjølsagt skal vi ikke nå ^{slå} over i å bare kritisere. Vi må ta utgangspunkt i alt det bra arbeidet sympatisørene

gjør. Ta utgangspunkt at vi er jo enige i de fleste politiske sakene. Det er denne enheten vi må bygge på. Men vi må diskutere den borgerlige holdningen mange har til kommunistisk organisering. Det er den feilen vi må bekjempe, for også å oppnå enhet på dette området.

HVA MÅ GJØRES?

Vi må diskutere med alle vi har hatt på sirkel, alle som har deltatt aktivt i 1-mai-arbeidet. Vi må overbevise dem om at det er riktig å organisere seg i Rød Ungdom. Vi må trekke dem med i praktisk arbeid, mobilisere dem til sommerleir osv. Hvis vi nå pga. sommeren slipper taket i alle de progressive vi har rundt oss, vil dette svekke mulighetene for rekruttering. Vi skal ikke være redde for å spørre. Vi skal ikke være unnfallene hvis de ikke vil bli med første gangen vi diskuterer det. Vi skal vinne disse kameratene for den revolusjonære bevegelsen.

R ■

Styrk sommarrarbeidet!

KAMP MOT LIBERIALISMEN- STYRK SOMMERARBEIDET:..

Dei politiske oppgåvene er store. Heile organisasjonen må fungera i sommar. Skal me kunna løysa desse oppgåvene. Dei godt betalte tillitsmennene i dei borgarlege partia vil arbeida på spreng i sommar for å vinna støtte for reaksjonær og opportunistisk politikk. Slik korkje kan eller vil me jobba. Vi skal møte dei borgarlege valmaskinane med våre middel, massemobilisering og ein sterk og aktiv organisasjon. Alle oppløysningstendensar lyt såleis bekjempast. Oppløysing vil gje "fritt beite" for opportunistar og reaksjonære. Det er dei revolusjonære og ikkje dei revisjonistiske ideane som skal ut til massen i valkampen.

I fleire somrar på rad har ei rekkje lag vore sterkt oppløyste. Dette har svekka organisasjonen. Det er dermed ein stor veikskap ved heile Raud Ungdoms sitt arbeid. Denne sommaren og komande somrar må me ta eit oppgjær med denne praksisen.

KVA ER ÅRSAKA TIL OPPLØYS- NINGSTENDENSAR?

Ein kan lista opp mange ytre årsaker som skapar vanskelegare vilkår for politisk arbeid om sommaren enn elles (t.d. skulane er oppløyste, feriar) Ingen vil nekta for disse særegne vanskane. Likevel er ikkje slike tilhøve hovudårsaka til oppløysing.

Hovudårsaka til oppløysing er liberalisme hos medlemmar og lagstyrer. Kva er liberalisme? Mao-tsetung seier: "I eit kollektiv av revolusjonære er liberalismen svært skadeleg. Den er et slags oppløysningsmiddel som tærer på einskapen, svekkjer samhaldet, og som skapar pasivitet og usemje. Liberalismen fører til at dei revolusjonære rekkjene mister den faste organisasjonen og disiplinen sin, den hindrar ei konsekvent og grundig gjennomføring av den politiske rettningslinja, og fører til at organisasjonen vert riven laus frå massane som dei læiar. Liberalismen er ein svært skadeleg tendens. Dei mest vanlege uttrykka for libe-

ralisme i sommar-arbeidet er fylgande:

- medlemmar planlegg ikkje sommaren revolusjonært. I staden for å planleggja ferie og sommarjobb slik at dei høver med og er tilpassa dei politiske oppgåvene laget, ^{har} så fastsett mange ferie t.d. utan i det heile å ta omsyn til den politiske kampen. "Er det liberalisme å ha ferie", seier nokre. Det borgarlege svaret er: ein lang ferie på det og det tidspunktet vil eg ha (uansett politiske oppgåver). Det revolusjonære svaret er: ferie tek eg når det høver ut frå situasjonen i laget og det politiske arbeidet.

Lange feriar er uttrykk for liberalisme. Det er idag ein liten minoritet av norsk ungdom som dreg på lange utanlandsreiser. Og det gjeld berre skuleungdom. Fleirtalet av vanleg norsk ungdom har ikkje lengre feriar enn 3 veker. Dette bør og tillempast i Raud Ungdom.

KAMPEN LYT REISAST MOT DEN LIBERALISTISKE LINA I SOMMAR-ARBEIDET !

Ingen kamerat må godta at liberalisme fører til oppløysing, tærer på einskapen, svekkjer samhaldet og skapar passivitet og usemje i laget. Faktisk er godtaking av liberalisme hos andre og ei form for liberalisme.

Mao Tsetung seier: "Me går inn for aktiv ideologisk kamp, for den er våpnet som kan spikrø einskapen i partiet og i dei revolusjonære organisasjonane, og gje dei evna til å kjempa. Einkvar kommunist og ein kvar revolusjonær bør ta opp dette våpnet.

Liberalismen derimot er mot ideologisk kamp og går inn for prinsipplaus fred, og er på den måten opphav til ein dekadent, spissborgarleg stil i arbeidet og fører til politisk degenerasjon somme stader, og hos einskilde medlemmar i partiet og i dei revolusjonære organisasjonane."

Den revolusjonære lina er såleis ikkje berre å nedkjempa liberalisme hos seg sjølv, men å ta kamp

same kor liberale idear og tendensar syner seg. Føremålet for denne kampen må vera klårt: å styrkje laget sin innsats i kampen i sommar.

Målet er å styrkja einskapen og hindra oppløysing, og ikkje å stempla kameratar med liberalistiske tendensar som borgera.

Metoden i kampen lyt derfor vera politisk overtvinging utfrå dei viktige politiske oppgåvene og situasjonen i arbeidet. Alle lag må diskutera og koma fram til einskap på når og kor lang ferie kvar einskild kamerat skal ha.

SITUASJONEN ER GUNSTIG FOR RAUD UNGDOM

1. mai-75 var eit stort steg framover for den revolusjonære rørsla. Samstundes var dagen eit nederlag for revisjonistane. Vår framgang, og deira store indre problem, gjer det mogeleg med nye, store steg framover. Dete er idag mogeleg for Raud Ungdom å tilkjempa seg plassen som det einaste alternativ for stadig større delar av ungdommen. SU kan mista mykje av si innflyting. Men dtette kjem ikkje gratis. Og det er no me må slåss. Valet, sommarleir, sommarkontingent og rekruttering: dei sentrale oppgåvene er stillt. Styrk dei revolusjonære sin innsats.

Organisasjonskomiteen

UREDD

NYTT UREDD

I månedskiftet mai/juni kommer et nytt nummer av UREDD. Bladet kan brukes som et ledd i sommerleir-mobiliseringa. Det inneholder stoff om bl. a. sommerleirene, sommerjobbing, internasjonale situasjonen, reaksjonen, novelle og YLI

Vi har denne gang lagt vekt på at bladet er et sommer-nummer.

Bestill raskt og beregn at bladet kan selges helt fram til sommerleirene.

Tegn støtteabonnement på kr. 10

SOMMERKONTINGENT

SOMMERKONTINGENTEN: YT ETTER EVNE

Vi har skrevet mye om sommerkontingenten i tidligere numre av Bolsjevik. Her skal vi nøye oss med noen viktige punkter, og komme med spørsmål til lagsdiskusjonene..

- Sommerkontingenten er det ene beinet i Rød Ungdoms økonomi. Uten sommerkontingenten kan vi ikke gjennomføre de oppgavene vi har stilt oss, og å fortsette å ekspandere.

- Vi kan ikke gjøre oss avhengige av statsmidler. Det vil være å legge oss i fanget til monopolkapitalen og la den bestemme aktiviteten vår.

- Vi har stilt parolen om å yte etter evne. Sommerkontingenten er en frivillig innsats fra medlemmernes side. For folk som har en bra

betalt sommerjobb, er det mulig å gi flere dager til bevegelsen - andre som kanskje må nøye seg en dårlig lønna budjobb har naturligvis mindre rutte med..

Diskuter grundig ditt forhold til økonomien og hvilke målsettinger du kan gå inn for.

- Om sommeren er det ofte vanskelig å holde hele laget sammen. Prøv å få sommerkontingentdiskusjonen så tidlig som mulig. Det er også viktig at dere betaler av den første lønna dere får. Fristen for innbetaling til økonomiansvarlig er 15/7. Tida er derfor knapp.. Lenger ute på sommeren er folk reist på leir, ferie osv. Skal sommerkontingenten bli vellykka, må HELE laget være med. Økonomiansvarlig kan ikke dra hele lasset aleine

SPØRSMÅL TIL DISKUSJONEN OM SOMMERKONTINGENTEN:

1. Hva betyr sjølberging og masseelinje i økonomiarbeidet? Er det riktig at disse prinsippene er en forutsetning for kommunisters økonomiarbeid?

2. Synes dere at det er riktig at sommerkontingenten skal være en årvis kampanje som Rød Ungdoms innsats er avhengig av?

3. Hva betyr et godt økonomiarbeide for de politiske kampoppgavene? Ta for dere et konkret eksempel.

4. Hva betyr det å yte etter evne for hver enkelt, og for laget som helhet? Sett frister og målsettinger.

Økonomiutvalget

VALGET

VIKTIGE SPØRSMÅL I VALGKAMPEN

Valget er nå den viktigste av de underordna oppgavene til Rød Ungdom. Valget er nå forlengst diskutert i de aller fleste laga. Mange lag deltar aktivt i Rød Valgallianse-gruppene.

HAR VALGKAMPEN EGENTLIG SÅ MYE Å SI FOR RØD UNGDOM ?

Et viktig problem i valgkampen er at mange medlemmer ikke ser på valgkampen som en sentral oppgave for Rød Ungdom. De oppfatter vår rolle som "ved-og-vann-bærere" for partiet, de ser valgkampen som en sak som ligger litt på sida av det vi egentlig driver med.

Denne tenkinga hindrer full deltakesle fra Rød Ungdom-laga og systematisk mobilisering av sympatisørene. Det hindrer at motsigelser blir tatt opp og arbeidet blir planlagt.

Den bunner seg i feil syn på hvorfor vi deltar i valg og hva valgkampen vi fører, går ut på.

Vi deltar slett ikke alltid i valg. Og grunnen trenger slett ikke være at vi er for svake, slik vi er mange plasser i dag.

I en revolusjonær situasjon der massene har avslørt de parlamentariske organene skal vi derimot boikotte. Slik er ikke situasjonen i dag.

I dag mener storparten av arbeiderklassen at sammen setninga av de parlamentariske organene er viktig. De borgerlige partiene fra Høyre til SV kaster inn kjempestore pengesummer for å vinne folk for sin råtne og opportunistiske politikk. Den politiske interessen blant folk er større enn ellers.

Valgkampen er ikke minst en kamp om ungdommen. Unge Høyre kommer til å satse stort, AUF kommer til å forsøke å gjenvinne tilliten til ^{Sosialdemokratiet} organisasjonen, og til og med SU kommer til å forsøke å stabilisere organisasjonen sin på beina etter landsmøtet, rundt oppgava å få ungdommen til å stemme SV.

Ved å stille, har vi mulighet til nå ut med den revolusjonære politikken. Vi kan bare bli fri hvis vi forbereder oss på væpnet revolusjon, knuser staten og oppretter proletariatets ^{diktatur} politikk. Vi kan aldri bli fri så lenge vi forlitter oss på supermaktene, og vi kan ikke oppnå forbedringer under kapitalismen om vi ikke sjøl kjem~

per for dem.

Borgerlig valgkamp er en kamp om tabu-
retter, om å lure folk til å stemme på
deres kandidater. Vi lar oss ikke velge
for å "gjennomføre sosialismen", men for
å avsløre de parlamentariske organene,
for å føre ut den revolusjonære linja mot
all råtten og borgerlig politikkk.

En aktiv valgkamp og valgboikott vilvære
avgjørende for om vi skal styrke innflyt-
elsen blant ungdommen, om vi skal vin-
ne den progressive delen for en revolu-
sjonær linje; det kan sette oss år fram
over !

Valgkamp er klassekamp.

Den viktigste motsigelsen i valget:
SYNET PÅ DE PARLAMENTARISKE
ORGANENE.

I noen lag har det vært motsigelser på å
boikotte SV "Når en avgjørende lokal sak
står på spill, kan det være riktig å støt-
te en SV'er som har tatt et rett standpunkt"
Vi tror først og fremst disse ideene er
uttrykk for tillit til hva som kan utrettes
i de parlamentariske organene. Sjøl om
motsigelsen i første omgang er løst i Rødt
Ungdom, finns den helt sikkert blant synt-
patisørene. Det ville også være tåpelig å
ikke forberede seg på at motsigelsen
kan dukke opp igjen etterhvert som valg-
kampen utvikler seg. Spesielt må vi være
oppmerksom på dette i de områdene der
vi boikotter. Klarer vi ikke løse motsig-
elsen da, vil det føre til en passiv valg-
boikott, en boikott ingen andre enn oss
sjøl veit om.

Den
parlamentariske kampen er
bare en del av den strategien
SV har valgt for omdanning
av det norske samfunnet.
Veien til sosialismen går
ikke snorrett gjennom de
parlamentariske organer,
storting og kommunestyre.
Tvert om vil kanskje de vik-
tigste frontavsnittene være
utenom disse organer.

Klipp fra Friheten

nr.17 1975:

I sitatene nedenfor kan du lese hvilke illusjoner NKP sprer om staten, storting og kommunestyrene:

En antimonopolistisk progressiv demokratisk regjering dannes med representanter fra de sosiale lag og klasser alliansen representerer. Arbeiderklassen må ha ledelsen av denne folkeregjering. Det vil bli en regjering av en helt annen karakter enn de borgerlige og sosialdemokratiske regjeringene som ikke har rökket noe ved monopolkapitalens antidemokratiske maktstilling, men tvertimot styrket dens kontroll over samfunnets økonomi og politikk.

Folket må få mulighet til mer direkte å ta del i samfunnets styre og stell. Det kommunale sjølstyre utbygges med bydels- og bygdeorganer som åpne fora for drøftinger og avgjørelser. En valgordning som sikrer full forholdsmessig representasjon i Stortinget innføres.

ikke handler i samsvar med folkets interesser. Menn og kvinner som beslutsomt går inn for sosialismen, settes inn i alle avgjørende stillinger i administrasjonen, i de væpnede styrker, politi, rettsvesen og utenrikstjeneste i stedet for reaksjonære som vil bruke sin stilling til å bekjempe sosialismen.

Sitatene er henta fra NKPs program, enstemmig vedtatt på NKPs landsmøte 21-23. sept. -73.

I skarp kontrast til dette står det marxist-leninistiske synet :

" En gang med flere års mellomrom å få avgjøre hvilket medlem av den herskende klassen som skal underkue og trampe ned folket i parlamentet, det er det virkelige innholdet i den borgerlige parlamentarismen", sa Lenin.

Marxismen-leninismen sier at staten er et undertrykkelsesapparat som står fullt og fast på borgerskapets side. De parlamentariske organene er en del av dette undertrykkelsesapparatet. Disse organene setter monopolkapitalens politikk ut i livet.

(Vedtar arbeiderfiendtlige lover, skatter og avgifter, bevilger penger til det borgerlige militærapparat og til veianlegg kapitalen trenger osv. osv.)

Lenin sa at parlamentarismen er det beste skalkeskulet for borgerskapet. Den lurur arbeiderklassen til å tro at den fbl-kefiendtlige politikken som Storting, kommunestyre og Fylkesting står for, er et uttrykk for folkeviljen! Først om det ble tatt virkelige skritt for å begrense kapitalens makt, ville denne demokratiske fasaden kastes til side slik som i Chile.

De parlamentariske organene kan aldri bli redskap for folket, mot staten og monopolkapitalen. De kan aldri bli noe mer enn en talerstol for kommunister for å avsløre de parlamentariske organene og for å propagandere for revolusjonen.

SYNET PÅ SV.

Men sjølsagt er en diskusjon om å boikotte SV en diskusjon om hva slags parti SV er. Det er et parti som propaganderer fredlig overgang til sosialismen, som støtter supermakten Sovjet og som ivrer etter enhet med DNA. Etter 1. mai er dette klare enn noensinne.

Det er et parti som står for en uhemmet løftepolitikk også i dette kommunevalget, -men de har aldri løfta en finger for å avsløre de parlamentariske organene. Partiet har gang på gang svikta i dagskampen, jmf. sabotering av streikestøttearb-

idet dette året, at de nekter å tilslutte seg de anti-imperialistiske demonstrasjonene, at de ikke oppfyller det enkleste valgløfte: sjølbestemt abort og støtte til skoleelevenes og studentenes stipendkrav.

Dere er sikkert i stand til å finne rikelig materiale på SV sin råttenskap i deres kommune.

SV tar av og til progressive standpunkter.

Men det gjør også f. eks. Senterpartiet.

SV retter seg til en annen velgergruppe enn partiet Høyre. SV er som DNA, borgerskapets agenter i arbeiderbevegelsen.

SV er et borgerlig parlamentarisk parti som spiller en reaksjonær rolle politisk, såvel i dagskampen som i kampen for sosialismen. De kan ikke ivareta

interessene til arbeiderklassen, hverken på lang eller kort sikt, hverken lokalt eller sentralt, og minst av alt i et kommunestyre !

Det er en bra ting om SV går tilbake.

Rød Vlagallianses revolusjonære linje og SV's oppotunisme er som ild og vann.

I boikott-områdene må vi også bygge opp et slagkraftig alternativ - bygge opp sterke Rød Valgallianse-grupper der medlemmene og sympatisørene aktiviseres. Passiv boikott vil bety å legge seg på ryggen overfor SV og resentere et kraftig høyre-avvik.

Enda et lite skritt mot høyre vil faktisk, bety en direkte støtte til SV.

Vi vil oppfordre dere til å studere valgkampheftet og Bolsjevik med vedtak fra Sentralstyret og faseplanen. Dessuten er det bra å lese "Lenin om valgtaktikk" og Bo Gustavssons artikkel "Stemmeretten under kapitalismen"! Ellers "Staten og revolusjonen" av Lenin s. 48-91. Dette handler om de parlamentariske organene og revolusjonen.

Dessuten vil det i begynnelsen av juni bli arrangert en aksjonsuke til Rød Valgallianse.

Begynn å snakk med venner og sympatisører om valget så snart som mulig.

OK-ansvarlig

I det kommunalpolitiske manifestet slår vi fast at det er den utenomparlamentariske aktiviteten i fagbevegelsen, interesseorganisasjonene og aksjonsgruppene på kommunalpolitiske spørsmål som vi først og fremst vil kanalisere inn i kommunestyrene.

Klippa fra Friheten
nr. 17 i år.

PROLETARISERINGA

TA ET FAST GREP OM PROLETARISERINGA.

I det store flertallet av lag som har diskutert proletariseringa, er den møtt med entusiasme. Gjennom disse diskusjonene har vi bedre forstått hva det vil si at arbeiderklassen er den mest ledende klassen. -at bare arbeiderklassen kan være den klassen som kjemper for og går i spissen for kampen for et sosialistisk samfunn.

Derfor kan vi nå oppsummere at svært mange av de fleste som denne diskusjonen i første omgang direkte gjaldt har bestemt seg for å ta en jobb. Sjølsagt er det fortsatt folk som ikke ønsker dette. Disse kameratene må vi fortsette diskusjonen med.

HVA NÅ?

Det viktigste framover er å sikre at de som har bestemt seg for å ta en jobb, får arbeide. Vi må følge opp og hjelpe disse kameratene. Vi vil sikkert møte problemer. Kanskje vil det bli vanskelig å få jobb på plassen - vi må diskutere hva vi må gjøre da. Kanskje begynner vi å bli usikre på om om vi egentlig skal ta jobb - dette må

diskuteres, og kameratene må kanskje overbevises på nytt om at det er riktig. Derfor må vi hele tida kontrollere hvordan det går. Bare på denne måten kan vi sikre at vi får tatt opp problem er og finner løsning på dem. Hver enkelt må derfor bestemme seg for når han skal ta jobb og diskutere dette med laget. Laget må deretter kontrollere hvordan det gikk. Videre må vi forberede oss på hvordan

vi skal jobbe. Det er sjølsagt lett å gjøre mange feil når vi kommer på en ny arbeidsplass. Det bør derfor avholdes møter med de som skal proletariseres og diskutere hvordan de skal jobbe, hvordan de skal gå fram for å få jobb osv.

Et annet forslag til hva som kan gjøres er at de som skal proletariseres, og andre som har lyst, gjennomfører studier på faglig politikk i løpet av sommeren. Vi bør her ta utgangspunkt

i forslaget til faglig program som stod i Røde Fane nr. 6-74, og styrk fagbevegelsens kampkraft, AKP(m-l)s faglige studiebok. Det ville være fint om man fikk hjelp fra partiet og de unge arbeiderne i Rød Ungdom i gjennomføringen av disse studiene. Slike studier kunne også være en hjelp i oppfølginga av hvordan det går med hver enkelt av oss.

En i OK

OM FAGLIG POLITIKK.

Sentralstyret har på sitt siste plenum diskutert faglig politikk. Dette er helt i samsvar med landsmøtets målsetting om at vi i inneværende periode må få grep over og utvikle ungdomsforbundets arbeid blant arbeiderungdommen. Dette er en sak av stor strategisk viktighet.

Rød Ungdom har et utmerka utgangspunkt for å ta fatt på det faglige arbeidet. AKP(m-l) har gjennom de siste åra gjennom studier og praksis utviklet analyser og politiske linjer for det kommunistiske arbeidet i fagforeninger og på jobben, som vi i ungdomsforbundet skal legge til grunn for når vi skal utvikle arbeidet vårt. Rød Ungdom har de grunnleggende linjene, vår oppgave blir å analysere hva som er særegenhetene ved arbeidet blant de unge proletarene. Når en går løs på arbeidet blant de unge arbeiderne er det viktig å ha en del grunnleggende saker klart.

1. At arbeiderklassen er den mest konsekvente revolusjonære klassen den eneste klassen som kan lamme og rive bort grunnlaget for kapitalismen. Det er arbeiderklassen som legger grunnlaget for sosialismen.
2. Fagforeninger har vokst fram gjennom voldsom kamp fra arbeidernes side, slik at de kollektivt kunne forsvare sine interesser, forbedre sine kår vis a vis kapitalistene.
3. Arbeiderklassens mål er ikke bare å forbedre sine kår under kapitalismen, arbeiderklassens mål er revolusjon. Til dette er ikke den faglige kampen tilstrekkelig. Klassens viktigste

FRA SENTRALSTYRET

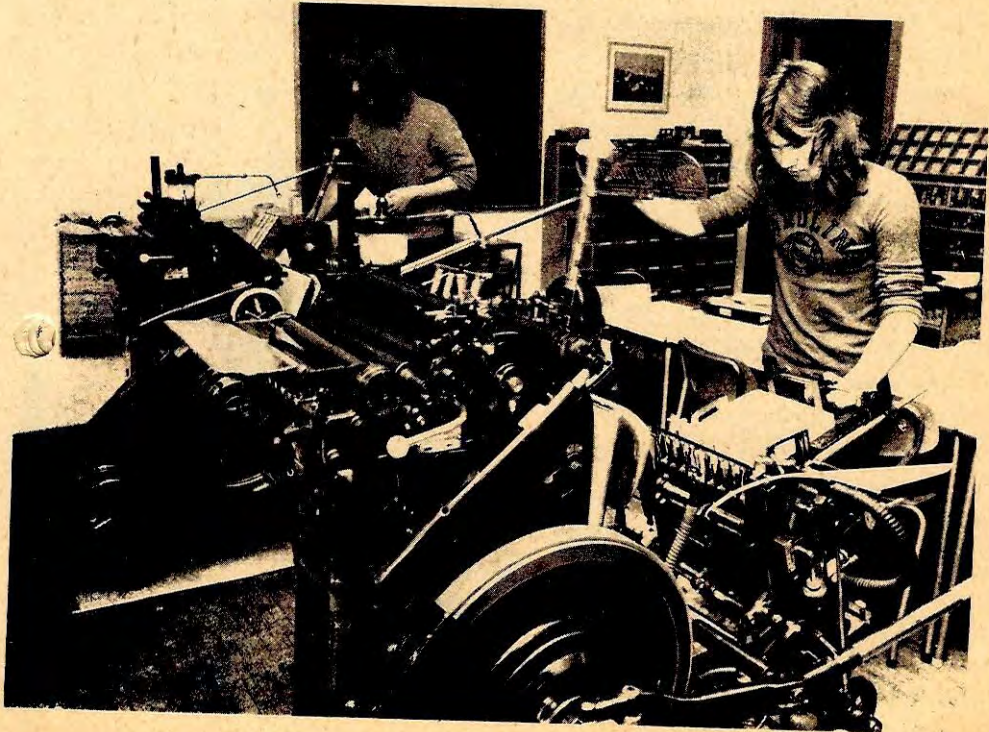
redskap er det kommunistiske partiet som må samordne og lede kampen, både for dagskampen og for revolusjonen.

4. Siden fagforninger ble dannet har det vært kamp om de to linjene: Klassekamplinja-samarbeidslinja. Klassekamplinja er den eneste som fører fram, som fører til utvikling og resultater. Klassesamarbeidslinja fører til nederlag og demoralisering av arbeiderklassen.

5. I mange titalls år har sosialdemokratiet sittet i ledelsen for LO og de enkelte forbund. Sosialdemokratiets grep over arbeiderklassen i Norge

ligger først og fremst i deres kontroll over fagbevegelsen. LO-ledelsen er vår strategiske fiende. De er ikke "bare" arbeideraristokrater, men er en del av den norske monopolkapitalen gjennom Landsbanken, Samvirke, Folkeferie, samt deres plass i og kontroll over en rekke norske bedrifter eks. Norsk Hydro, Jernverket på Mo osv.

6. Sosialdemokratiet har skapt seg en hær av leiesoldater i fagbevegelsen på alle plan. Råttenskap demoralisering, kapitulasjon og forræderi sprer de rundt seg hver dag. Dette er hva Lenin kaller arbeideraristokratiet, den

FRA SENTRALSTYRET

sosiale basis for sosialdemokratiet.

7. Sosialdemokratiet har mistet det stabile grepet over arbeiderklassen. Dag for dag rokkes det ved, mistilliten blant arbeidsfolk mot Brattelier og Aspengrener vokser. Det økende antall streiker er et bevis på dette. Situasjonen er gunstig for oss, derfor er kommunistenes arbeid i fagforeninger og på jobben svært viktig. Det kreves mye av oss. Det er vår oppgave å gjenreise fagbevegelsen som kamporganisasjon.

DE UNGE ARBEIDERNE.

Av hele gruppa av ungdom fra 13 til 25 år er omlag 50% under utdanning, de resterende 50% er dermed i arbeid eller de er arbeidsløse. I gruppa 17 til 19 år er 50% i arbeid, fra 19 til 21 år er 76% i arbeid, 21 til 23 år er 82% i arbeid, 23 til 25 år er 89% i arbeid.

Hva er så de politiske særtrekkene ved unge arbeidere: Erfaringene fra streikekampene som er ført i kampen mot politiske oppsigelser, har vist at de unge arbeiderne er blant de mest aktive og de mest kampvillige. De har minst å tape, mindre å risikere de er ikke dessillusjonerte, de har mest sans for det nye, de er lite konservative i sin tankegang. Relativt sett er de mye mindre befestet i sosialdemokratisk og revisjonistisk tankegang enn eldre arbeidere. AKP(m-l) rekrutterer lettere og fortære unge arbeidere enn eldre arbeidere. Når de gjennom

vår politikk, vår praksis griper klassekamperspektivet, er de lett å få på gli.

Man skal heller ikke legge skjul på at mange unge arbeidere har en rekke negative trekk som det blir vår oppgave å kjempe i mot. Passivitet er ett. Det er ikke rart, da sosialdemokratiet i tiår har gjort sitt ytterste for å sløve ned arbeiderklassen; gjøre dem uintresserte i politikk. En degenerert flippestil, fyll osv. har også hatt nedslagsfelt blant unge proletarer.

Videre: unge arbeidere er politisk sett en labil gruppe, de kan gå alle veier til oss, men de kan også gå til den svarteste reaksjon. Mange av dem har rasistiske fordommer, skjeller ut pakistanere osv.

FRA SENTRALSTYRET

Vi må være fullstendig klar over de positive sidene ved de unge arbeiderne, det er de vi skal utvikle videre, men vi er også nødt til å gå til kamp mot det feilaktige blant de unge proletarere. Vi må ikke late som om det ikke eksisterer.

EKSISTERER DET ENSÆRSKILT UNDERTRYKKELSE AV UNGE ARBEIDERE.

Når vi skal gå løs på dette problemet er det først viktig å advare mot en ting, nemlig ungdomsseparatisme. Det mest grunnleggende er enheten mellom unge og gamle i arbeiderklassen.

Vi må vokte oss vel for å falle ned i den fella som borgerskapet kaller for generasjonsmotsetninger, dvs vi må aldri sette unge opp mot gamle. Eksempelvis i lønsspørsmålet må vi aldri stille krav som setter seg opp mot ansinitets prinsippet. Da vil vi få eldre arbeidere mot oss. Likesledes er det i for seg riktig at unge arbeidere tar de tøffeste jobbene framfor de eldre arbeidere osv.

Når dette er sagt er det likevel riktig å slå fast at det er en særskilt undertrykkelse av unge arbeidere. Kapitalistene spekulerer i ung alder og uerfarenhet for å presse ut ekstraprofitt.

Følgende er eksempler på dette: I lønsspørsmålet hvor arbeidere under 18 år tjener mindre enn de over,

selv om de begynner på bedriften på samme dag. I svært mange tilfeller står det harde arbeidet, drittjobbene overhode ikke i forhold til lønna. Kapitalistene utnytter dette bevisst overfor unge arbeidere, forde det er de yngste, de med kortest ansinitet (som oftest er ungdom) som blir sparka først. Unge arbeidere, både gutter og jenter er en av de grupper som først blir rammet av arbeidsløshet. Dette blir en viktig sak framover! De unge jentenes situasjon er ille, de får lite betalt fordi de er unge, samt at de aller fleste havner i lavtlønnsyrkene.

En gruppe unoproletarer som også er hardt undertrykket er lærningene, dette både når det gjelder lønn sikkerhet i jobben, organisering osv. Unge proletareres holdning til organisering i fagbevegelsen varierer etter foreningens kampkraft. Der hvor det er levende fagforeninger, eks, heismontørene, organiserer sjølsagt de unge arbeiderne seg. Der hvor

sosialdemokratene, revisjonistene har hatt sin klamme forræderhånd over fagforeningene er det vanskelig å få unge arbeidere til å organisere seg.

Vårt mål er å drive et arbeid i fagforeningene på en slik måte at vi får ungdommen til å organisere seg i den lokale fagforeninga. Som ei hovedlinje mener vi at det ikke skal satses på å opprette ungdomsgrupper innfor fagforeninga, fordi vår styrke i dag tilsier at vi må konsentrere kreftene våre, ikke spytte dem. Ungdomsgrupper kan utnytte til å skape motsigelser mellom unge og eldre arbeidere. Det kan tenkes at ungdomsgrupper kan spille en positiv rolle i fagforeningsarbeidet, men disse skal ikke opprettes uten diskusjoner med partiet og med høyere organer i RØD UNGDOM.

Konkurransen om lederskapet over de unge proletarene kommer til å skjerpe seg i tida som kommer. Vi skal være klar over at sosialdemokratiet, AUF, er pinlig klar over at deres stilling blant ungdommen er meget svak. De er i disse dager i ferd med å klore seg opp fra det mørkeste djupet-hvor langt de klarer å klore seg opp, avhenger av oss. Sosialdemokratiet har også et potensial blant unge arbeidere. De fleste av dem kommer fra arbeiderpartihjem. Gjennom skoler har de blitt opplært i klassesamarbeidets ånd. Derfor må vi gjennom klassekamplinjaprop-

aganda osv gjøre alt vi kam for å hindre at AUF klarer å organisere ungdom på arbeidsplassene. SU har også innflytelse blant arbeiderungdommen. De^{er} sosialimperialismens propagandister blant ungdommen på arbeidsplassene, på grunn av deres uduglighet har de ikke makta å organisere noe av betydning. Men vi skal ikke bare stole på deres talentløshet, vi skal aktivt motarbeide og avsløre deres råttene politikk. Til slutt: vær på vakt mot brune tendenser blant unge arbeidere. Vi må ikke tru at de reaksjonære ikke kan organisere unge arbeidere; historia har vist at det er mulig. Her må vi spesielt være på vakt på hva som kan utvikle seg i gruppa arbeidsløs ungdom!

RØD UNGDOM har store oppgaver i tida som o kommer. For at vi skal ha muligheter for framgang må det dannes arbeiderlag overalt hvor det er grunnlag for det. Alle våre kamerater må skolere seg i faglig politikk. Studér den faglige studieboka fra AKP(m-l)! Legg stor vekt på å begynne studiesirkler på arbeidsplassene, en av de viktigste oppgavene er å bli fler! Ellers søk hjelp fra partiet, diskutér problemstillingene som denne artikkelen reiser. Skriv innlegg til Bolsjevik slik at vi gjennom erfaring og debatt, studier kan utvikle politikken vår, samt gjøre den riktiger.

Sentralstyret.

INNKALT TIL MILITÆRTJENESTE?

INNKALT TIL MILITÆRTJENESTE I JULI?

Først: Det bør være en selvfølge at du drar ut for å gjøre en aktiv, politisk militærtjeneste.

Vi vet hva statens voldsapparat er til for, vi innser den strategiske betydninga av politisk arbeid blant soldatene. De som har fulgt litt med i Aftenposten i det siste, vil også vite at soldatkampen har utvikla seg raskt. Det vil ikke bli "fredligere" i tida framover. Ta militærtjeneste, og ta den der: massene er. Du får ikke drevet stort massearbeid dersom du krever

å være st. sted hvor du kan komme hjem hver helg.

FORBEREDELSE.

Ta alvorlig på å forberede deg godt før du drar inn: skolér deg i militærpolitiske spørsmål, prøv å sett deg inn i politikken for soldatenes interessekamp. Snakk med kamerater som har vært ute så du får litt peil på forholdene du får å jobbe under.

Bra å lese: Rød Ungdoms hefte nr. 9 "en revolusjonær militærpolitikk" Røde Fane nr. 1/74 og nr. 2/74 +div. artikkler i Klassekampen og Røde Garde.

MELD FRA:

For at vi skal kunne utnytte de kreftene ene vi har, er det av avgjørende betydning at dere som skal ut melder seg. Dette er den eneste måten

organisasjonen kan holde kontakt med dere mens dere er ute. Meld fra i god tid til lagsformenn, hun/han vil vite hva slags opplysninger som trengs, og hvordan beskjeden skal formidles.

Laget vårt, forts fra s. 31

Vi kommer til å satse sterkt på rekrutteringa i framtida. Vi trenger nye folk for å gå framover. Dette kan vi få ved å få folk med på sommerleir også. Alle her har ikke meldt seg på enda, o.g.a. usikkerhet og råd og ferie,

men med skikkelig diskusjon skal det gå bra. Vi har nå framover tenkt å arrangere en fest for alle interesserte og vise fram lysbilder osv, og snart ha et møte for alle som har meldt seg på

Hilsen
Thraneby Rød Ungdom

INDO - KINA

Etter mangeårig heltemodig kamp har folket i Vietnam og Kambodsja kastet av seg det imperialistiske åket. Deres frigjøringskamp feier til side nasjonalistenes teori om den "fredelige veien" og viser at den væpnete kampens vei: folkekrigens vei, er den eneste veien til frigjøring.

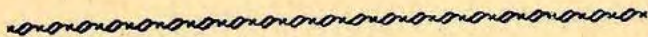
Vietnam og Kambodsjas seier har verdenshistorisk betydning. Den viser at en svak og liten nasjon kan nedkjempe til og med verdens største krigsmaskin dersom folket våger å reise seg til kamp og gripe til våpen for å bestemme over sitt eget land. Og dette er sjølsagt en inspirasjon og et mektig støt framover for alle folk som kjemper for nasjonal frigjøring og revolusjon over hele verden.

Som alltid når folkets kamp går framover, kjører borgerskapet og dets ledere spillere ut de groveste angrep og de verste bakvaskelser mot den rettferdige reisninga. Det har også skjedd og skjer daglig når det gjelder Vietnam og Kambodsja. Vi kjenner alle til hvordan borgerpressen gasser

seg i spekulasjoner om massaker og tortur, og hvordan de priser USA's bevilgninger til "evakuering av tusenvis av flyktninger". Og hensikten er klar: Å isolere Vietnam og Kambodsja og prøve å splitte oppinionen og å blåse liv i kommunistspøkeleset.

Vi må slå tilbake denne reaksjonære hetskampanja. Vi må stille fiendene av Vietnam og Kambodsja ut til spott og spe slik at hetsen mister sin virkning. Vi må slutte opp om kravet om at NRK og pressa skal presentere sannheten, og vi må si NEI til USA-imperialismens angrep i ny forklledning, evakueringa.

Junta-generalene finder nok veien ut, men folket trengs til å bygge det frie Vietnam og Kambodsja, og vi må aktivt støtte krava om annerkjennelse av PRR og GRUNK. Det vil si at vi ikke går et sted uten at vi har med oss underskrivningslister, og det må vi gjøre helt til at vi har pressa regjeringa. S [REDACTED]

KAMPEN VED HAMMERVERKET:

9 arbeidere ved Norsk Hammerverk i Stavanger kjemper i dag mot politiske oppsigelser. I den siste tida har progressive i Moss, Trondheim, Bergen, Sarpsborg osv. mista jobben fordi de driver såkalt "kommunistisk infiltrasjon og undergraving."

Dette er klassefiendens mottrekk mot den radikale del av arbeiderklassen. Det er direkte retta inn mot å kutte forbindelsene mellom arbeidermassene og de mest klassebeviste arbeidere. Det er et direkte forsøk på å stenge kommunister ute fra arbeidsplassene.

Alt dette har skjedd før. F. eks. i 30-åra. og kommer sjølsagt nå fordi klassen sin kampkraft styrkes. 1974 var det største streikeåret på lange tider. Klassefiendens angrep kommer også nå fordi det nå også er skapt eit revolusjonært alternativ. Ein revolusjonær bevegelse som aktivt vil knytte forbindelsene med arbeidermassene og reise disse til kamp. Kapitalen sine tiltak kommer av redsel fra de kampene som alt er reist og av frykt for framtida.

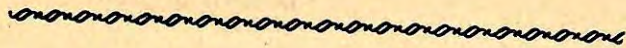
Hvordan skal kommunister møte disse angrepa? Proletariseringsbevegelsen må styrkes. Vi må styrke vår sammen-

smelting med arbeidermassene. Ein slik politikk er avgjørende for å hindre klassefienden i å isolere kommunistene fra klassen. Kampen må reise mot de politiske oppsigelsene. Bergen Jernstøperi viser at det nytter. Bare ved å mobilisere arbeiderne i direkte kamp mot de reaksjonære overgrepene kan vi slå de tilbake.

Men arbeidere i kamp skal ikke stå aleine. I vår egen organisasjon og alle andre organisasjoner må vi raskt ta opp og vinne politisk og økonomisk støtte til Hammerverkarbeiderne. SV er ikke noe kraft i dette arbeidet. SV sine fagforeningsbyråkrater og SV-ledelsen fortier og direkte motarbeider Hammerverkarbeiderne sin kamp. F. eks. på møter i Oslo Samorg. og Oslo-avdelinga av jern og metall, hindrer de sammen med DNA at støtten til Hammerverkarbeiderne blir tatt opp.

Vi kommunister må ta initiativet; dette er en plikt overfor klassen. Det er en nødvendig støtte til Hammerverk arbeidernes kamp. Det er også en kamp ^{for å hindre} kapitalen sitt forsøk på å isolere kommunister og progressive.

RØD UNGDOM-LAG: STØTT HAMMER-
VERKARBEIDERNE!

Kjemp mot feminisismen

KJEMP MOT FEMINISTISKE
IDEAR I RAUD UNGDOM.

Vi har nyleg hatt jentekonferanse i Raud Ungdom. Ein konferanse som vi vil vise seg å tene jentekampen.

Vi slo fast at sommarleirdiskusjonane på vår almene line i kvinnekampen førte heile organisasjonen opp på eit høgre nivå. Men ein ting er det å stå på vår line og avsløre feminisismen i diskusjonar, ein annan ting er det å sette vår line ut i praksis. Og i praksis greier vi ikkje å avsløre alle feministiske idear. Her skal vi ta opp nokre av dei feila vi meiner det er særskild viktig å rette opp i dagskal vi få fram-

gang i den proletære jentekampen. KVINNESEKTERISME.

Grunnlaget for kvinnesekterisme er feministiske idear både hos oss jenter og hjå gutane. På konferansen kom det fram mange eksempel på at det først og framst var jentene som dreiv med jentekampen. Arbeidet i jentegrupper og liner i kvinnekampen vart sjeldan eller aldri diskutert i laget, og problem i dette arbeidet vart sjeldan tatt opp med gutane. Stort sett var dette ting jentene diskuterte seg i mellom utanfor anna lagsarbeid.

Dette er kvinnesekterisme. Det betyr at vi ikkje ser på jentekampen som ei viktig kollektiv oppgåve for heile Raud Ungdom, men som ei opp-

gåve for jentene i Raud Ungdom.

Kvinnesekterisme er feminisme. Det er feministane som seier at jentesak berre er jentesak, vi seier tvert imot at kampen for kvinna si fulle frigjering er ein kamp som mann og kvinne må stå saman om og som dei begge har interesse av. Vi må gjere jentepolitikken til heile Raud Ungdoms sin politikk. Vi må kunne sette ^{jentene}kvinnene sine krav i samanheng med resten av ungdommen sine krav. I t. d. kampen mot den nye gymnastlova, som er eit av dei alvorlegaste angrepa på ungdommen i dag må vi ikkje skilja ut jentenes krav, men vi må vise at i dette framstøtet som vil ramme ungdommen, vil det ramme dei unge jentene på ein særskilt måte. Vi må ta eit oppgjær med kvinnesekterismen. Ta det opp på lagsmøta eller i annan ^{lags-}samanheng, og stille spørsmålet om jentekampen er ein kamp på sida av allt anna politisk arbeid som Raud Ungdom driv.

Men kvinnesekterismen kan også ytre seg i andre former. Kvinnefronten har til no stort sett berre tatt stilling til rent kvinnepolitiske saker, støtte til kvinner som er i streik, støtte til kvinnene i Chile osv. Skal ikkje ei progressiv kvinnerørsla ta stilling til menn som streikar for rettferdige krav? Eller til heile det chilenske folkets kamp, ikkje berre til kvinnene? Jo, og dette må vi gå i spissen for.

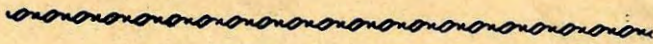
Kamp mot alle former for kvinnesekterisme!

UORGANISERTE JENTEGRUPPER.

I dag finns det ein god del jentegrupper rundt om i landet, men berre eit fåtal av desse er organiserte i Kvinnefronten. Framleis er Raud Ungdom-jenter med på å danne slike grupper. Dette er ei gal line; dette er feminisme.

Skal kvinnene sin kamp forast på ein sterk og slagkraftig måte, må det stå ei sterk og samla kvinnerørsla bak. Dersom kvinnerørsla vert splitta opp i mange smågrupper som ikkje er samla i ein organisasjon vil det føre til oppsplitting og svekking av kvinnekampen. Feministane er organisert på ein slik måte og for dei er det ei teneleg organisasjonsform. Dei meiner jo at kvinnekampen først og framst er ein individuell kamp.

Det er også idear ute å går som seier at dei unge jentene sin kamp er spesiell i forhold til dei vaksne kvinnene, og at dei derfor ikkje høyrer heime i den same organisasjonen. Dette er galt, sjøl om det kan vera ulike saker dei unge jentene og dei vaksne kvinnene kjempar for, er det delar av den same kampen. Den unge jenta som kjemper for utdanning er med i den same kampen som den vaksne kvinna som kjempar for dagheims plass til ungen sin. Dei kjempar begge for retten til arbeid.

Jenter, ta opp kampen i dei uorganiserte gruppene for å få dei meldt inn i Kvinnefronten! Vi treng ei sterk og samla kvinnerørsle som tar opp ulike utslag av den særskilte undertrykkinga av kvinnene og jentene.

REDSSEL FOR KAMP I GRUPPENE.

På konferansen kom det fram fleire me på at vi er redde for å ta opp kampen på gale idear i jentegruppene. T. d. i spørsmålet om å organisere jentene i Kvinnefronten. Bak ein redse vil vi påstå at det ligg feministisk tankegang, tanken om søstersolidaritet på tvers av klasseskiller, jenter skal ikkje slåss, jenter må stå saman, for ein kvar pris. Men vi seier at kvinneundertrykkinga er eit utslag av den allmenne klasseundertrykkinga, kvinnekampen er klassekamp og vi må ikkje la feministane si tese om søstersolidaritet på tvers av klasse-skilla få leie vår praksis.

Ta opp kampen på gale idear i jentegruppa!

Ta opp kampen for å få jentegruppa innmeldt i Kvinnefronten!

-Dann ikkje fleire uorganiserte jentegrupper, nystarta jentegrupper er Kvinnefrontgrupper!

Jenteutvalget i Rød Ungdom.

1. mai er nå over, og vi kan oppsummere at det i hovedsak har gått bra, men det er sjølsagt feil i arbeidet vårt som vi må notere oss og rette på til siden.

Vi oppfylte målsettinga vår til tåget og til festen. Mye av mobiliseringa vår gikk på løpesedler, og lite med skikkelige disusjoner. Da løpesdlene i tillegg ble spreidd lite organisert, ble det ikke så bra som det burde. Det vi la mest vekt på i mobiliseringa var parolene, men sjølsagt også på

LAGET VÅRT

at progressiv ungdom ikke kan gå i regjeringstog.

Det gode med 1. mai-arbeidet vårt var at vi kom tidlig igang og fikk med andre folk.

Det dårlige var at vi ikke greide å trekke med folk etterhvert som 1. mai nærmet seg, spesielt sympatisøreme. Vi har ikke greid å kombinere arbeidet med 1. mai med sirkelene for dermed å la disse oppgavene støtte opp om hverandre. Vi vil nå prøve å dra folka med i sommerleirarbeidet og mobiliseringa til sommerleirane.

Forts. s. 25

MER DEBATT!

Bolsjevik har som undertittel:

"Diskusjonsbladet til Rød Ungdom".

Men hvor er debatten? Det er bare få og spredte innlegg; svært få er om de store motsigelsene i bevegelsen.

Dette er ganske rart.

Diskusjonene går i høye bølger ellers i Rød Ungdom. Den er livlig og demokratisk, enten det gjelder proletariseringa og jentekampen, om man skal på sommerleir eller om det er riktig å bygge opp Rød Valgallianse-grupper der man boikotter.

Skal det være debatt i Bolsjevik?

Eller skal det være et blad hvor sentrale organer kjører ut de viktigste sakene?

Jeg tror begge deler er nødvendige for at bladet skal fungere. Sentrale organer må ha et talerør som når ut til alle medlemmene. Men bevegelsen vil tape på at ikke alle medlemmene har samme mulighetene. Vi har alle rett og plikt til å ta opp motsigelser

til bred debatt i organisasjonen, slik at det bringer Rød Ungdom framover. Vi har også alle krav på å være med i de viktigste diskusjonene. Nesten ingen motsigelser er så spesielle at de ikke har interesse for andre.

Å sitte på motsigelser innafør et lag er en dårlig stil. Vi vil løse motsigelsene kollektivt; det tjener ikke oss om vi "privatiserer" dem.

Gjennom diskusjoner i Bolsjevik kan laga få nye synspunkter når en diskusjon har kjørt seg fast. Det kan bli lettere å løse motsigelsene når man hører om lignende tilfeller, andre steder.

Bolsjevik skal mobilisere medlemmene politisk. Det at artiklene er blitt bedre og mer innretta på hovedsakene, er med på å heve nivået. Men debatten har en viktig funksjon her, og denne funksjonen har ikke blitt oppfylt. Når motsigelsene blir stilt skarpt, skjerper det tanken og er med på å bringe Rød Ungdom framover.

Dessuten er det bra å skrive ned sin mening. For å få fram det man vil, må man skrive klart og uten utenomprat. Det er utviklende for egne synspunkter å få det på trykk

Bolsjevik har blitt bedre. Men det mangler mye på å gjøre det til diskusjonsbladet til Rød Ungdom. Det burde være en stor utfordring til alle lag og medlemmer å være med på å forme vår egen avis.

B [redacted]